

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12775/2025
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Златко Милић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за саобраћај, трговину, спољну трговину и друге делатности „Биматранс“ д.о.о. Ћуприја, чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1248/24 од 10.04.2025. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1248/24 од 10.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1248/24 од 10.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 600/23 од 06.02.2024. године у ставу другом и трећем изреке, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да су одредбе Споразума о условима промене власништва возила апсолутно ништаве, те је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 215.150,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Предмет тражене правне заштите је утврђене ништавости споразума о условима промена власништва теретног возила. Нижестепени судови су одлучили одбијањем тужбеног захтева применом одредбе члана 26., 46. став 1. и 2., 47. и 51. став 1. Закона о облигационим односима, утврђујући да предметни споразум садржи могућ, допуштен и одређен предмет, те да су обавезе страна потписница у свему јасно одређене, а одредбе споразума нису противне принудним прописима, јавном поретку, ни добрим обичајима, па нема места примени одредбе чл. 103. став 1. Закона о облигационим односима. Тужилац наводи ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изјављивање ревизије, а одлуке

нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.02.2023. године, а вредност предмета спора је 3.400.000,00 динара (што чини противвредност од 29.060,00 еура).

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**